

SỮA NESTLÉ hiệu CON CHIM

Sức khỏe của trẻ nhỏ

Hỏi xin không mất tiền một quyển sách dạy cách nuôi trẻ...

Dùng sữa "LE GOSSE"

Già ăn trở lại. Gái ăn đất chông. Nạ giồng ăn thụ thai. Trẻ ăn chóng lớn.

MẪN XANH Báo kết tinh khiết thiệt độ Bao thầu cho Nhà-nước năm 1933 Lyées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Périculture etc... à Saigon

HUYNH - THỨC - KHÁNG CÔNG - TY

Chuyên-trách tập-cổ vốn 80.800\$00

Hội-số : N° 123 Đường Đông-Ba - HUẾ

R. C. Tourane N° 4

GIẤY MỜI ĐẠI-HỘI-ĐỒNG THƯƠNG-NIÊN

Thưa các Ngài Cổ-đồng.

Chiếu theo khoản 23 trong Điều-lệ Công-ty, xin mời các Ngài đấng 8 giờ sáng ngày chủ-nhật 26 FEBRIER 1933, tức là ngày mùng 3 tháng hai năm Quý Dậu...

ĐỀ MỤC NGHỊ-SỰ:

- 1°) Duyệt sổ năm 1932
2°) Bàn hai viên Hội-đồng kiêm-sĩ
3°) Vấn đề chia lợi
4°) Xét việc đã qua trong năm 1932 và bản việc lần hành sau này.

Huế, le 21 Janvier 1933

QUẢN-LY

HUYNH-THỨC-KHÁNG

(1) Giấy mời này có giá riêng cho từng người

KIỀU GIẤY ỦY-QUYỀN

Tôi là... có công ty... ủy quyền làm giấy này để giao quyền cho một vị cổ đông khác là ông... thay mặt tôi quyết nghị các khoản trong kỳ Đại Hội-Đồng thường niên nhóm ngày 26 Fevrier 1933 tại Huế.

Ký tên: 1933

PHÒNG-TÍCH - Nhiều người bị mất không hiểu... Con chim... VU-DINH-TAN KINH-HAIPHONG

CAO CHỮA RĂNG 固齒膏海王堂... Maison HOP-THINH 盛 Soierie & Mercerie 32 Rue des Cantonnels Phố Hàng Ngang HANOI

Việc trong nước (Tiếp theo trang nà) cho nó biết mặt (?), hay là vì bố mẹ tên kia không nói năng gì v. v. Một người từ được ăn xa tức là hết tội, mà chỉ vì cái cơ làm gay của hương lý, nên phải giam lại, đáng thương thay!

THANG NHỎ, CA GAN... RAI GIẤY Một đũa nhỏ, 16 18 tuổi, 4 khớp cả Trang-kỳ rai giấy, mà truyền bá cho đồng bào hay rằng: THUỐC HO (Hắc-Bữa) là một thứ thuốc ho độ nhất hay, giá lại rẻ, 0\$10 một gói. Nhà Viễn-Đệ, và các chỗ bán thuốc Khuyên-điệp đều có bán thuốc ho này.

Thuốc tiêu xô Hiệu «NHANH MAI» Được nổi danh lấy khắp cả Đông Pháp, uống ít thì nó làm cho mau tiêu hóa vật thực, ăn uống biết ngon. Uống trọn gói thì nó xô đàm độc vớ số. Lại thêm, và còn trong nhà nó cũng đều bị thuốc tiêu xô ra cả.

Thuốc dân hiệu Con Rắn Trị các bệnh ngoài da, làm ngứa mủ ngứa, dùng đến thuốc này, ai cũng cho là thần dược. Trị mụn đậu, trị ghẻ, trị ngứa, trị rai, trị... Mua 1 huế-hồng 30%, do nơi nhà thuốc VIÊN-ĐỆ

Quai de la Suisse 11 - Huế Xin LƯU Ý: Gòn nhiều chỗ tôi chưa rên sra giá thuốc một lần cho hết. Mỗi yao thuốc sra giá, đến có in con dấu sra giá của tôi bao nào chưa sra giá, xin quý người mua đừng mua giá cũ.

Vé ảnh truyền - thân bằng than hay mực tàu Thật giống, thật khéo, không phai màu Ảnh bán-thân 50x60 2p90 M. Trương-trọng-Bình Office Indo-chinois du Travail 81, Route Mandarine, Hanoi

CÚM! CÀM-SÓT! NHỤC-ĐÀU Nền mua ngay THẬP-LINH ĐƠN mà uống, nhẹ một lần, nặng hai lần, khỏi ngay Mỗi lần... 0\$10 - Một lọ 4 lần... 0\$30 LỜI CẢM-TẠ A Monsieur Vinh-Hung-Tường ở Vinh Tôi là Linh-mục xứ Yên-tĩnh có lời cảm tạ ngài sau này: Hôm tháng trước, tôi có lại hiệu Vạn-phước ở Quán hàng mua 8 liều thuốc THẬP LINH ĐƠN đem về cho họ tôi 8 người uống đều là liệh-nghiệm cả. Nào tôi lại lại xin quý-hiệu gắng sức chế-lạo cho nhiều để cứu người là vậy. R. P. BINH, Linh-mục ở Yên-lĩnh

TẾT RỐI, CÓ BỆNH NÊN CHỮA NGAY ĐI :

Tôi em gần anh em, đang năm, nhưng, con, quí nó thuốc khắp nơi, mấy năm hết bệnh... Col những lời khen đó, đã chứng rằng Tiên-Tửu rất thần diệu đại tài, rất thơm ngon cáo nghĩ nên uống, vừa mau hết các bệnh, vừa được khỏe mạnh, làm ăn liệh lợi phát đạt, sau sau năm để bày bích yếu vớ số. Còn như thuốc thì thần diệu nhất là: Thuốc Phòng hái 30\$00; ho lao, ho kinh niên thì huyết 20\$00; Hoa, s 8 15\$00; Di mộng tinh 12\$00; Lạ kinh niên 15\$00; Giang mai 20\$00; Đau bụng kinh niên 12\$00; Đau tai buổi óc 0\$00; Sưng mộng rắng đau má 0\$00; Đau mắt kinh niên 10\$00; Đau ngực 15\$00; Đau thận, đau lưng, buồn mồi tay chân, 10\$00 vớ số. ... Vừa dùng thuốc vừa dùng Tiên tửu càng mau khỏi bệnh, mà khỏi bệnh là khỏe mạnh, đi làm việc được ngay. - Cứu nhất nhân, đặc vụ phước, các ngài nên mach bệnh-nhân gửi thơ về ĐẠI-BÁO-DƯƠNG 22 rue des Médicaments à HANOI mua Tiên-Tửu và Thuốc đã được mạp khỏi bệnh; theo lối giao ngân lãnh báo cũng được, cước phí và có hư bề chỉ, Đền Đường chịu hết.

Đâu là GÓI PHÚC? TRIẾT-HỌC GIỮU-THUYẾT

Bạn hãy biết rằng tôi nói đây là không phải nói về phần tôi, vì tôi cả nguyên vọng của tôi đều được thỏa mãn, và cái hạnh phúc của tôi là không có lý mảy mào mà ám cả. Nhưng các người ở trong chính giới như bạn nào có được tự-do đưa đi tới tới không? Nếu tôi mà được cái hạnh phúc và cái học thuộc về chính phủ, thì tôi sẽ không khi nào bỏ phước hương huy-chương cho những ai xa xôi, không khi nào bỏ dụng ni-ông người vốn động cớ lý cấp thân, và tôi sẽ hết lòng tự tìm ra những người thật có công trạng mà đền thưởng. Đó chính là cái lý tôi nghĩ. Nhưng bạn sẽ bảo ở trên đời này không có lý.

chính ở trong mình chúng ta. - Nhưng mà tôi tưởng chỉ còn có cách ban thưởng huy-chương ấy mà một chính phủ mới có thể tỏ lòng hàm ơn đối với một nhà thôn trại, một nhà mỳ-thuật, một nhà phát minh, một người công dân có tiếng, hoặc một người quân-nhân đã đổ máu cho quê hương. Và lại, đối với phần đông cách đó là một cách khuyến khích rất có ích cho cuộc tân hóa. - Vậy thì đã đời huy-chương ra thì nữa phải biết phân phát cho công bằng. Một ngày kia có một người trong hội đạo kin ở một thành gần đó, đến thăm nhà Cư-si vào to mượn một vào hội đạo kin. Ông ta tự coi, nơi rằng mình thích sự tự do hơn các lễ giáo, và ở nơi này nay cũng có quyền nói những điều mình suy nghĩ về cơ quyền bước tới trước, thì một người có tư tưởng tự do không cần phải theo hội đạo-kin hoặc đạo nào khác. Một buổi chiều mùa hè hôm nọ, lại có một người đến thăm mà vợ chồng ông Cư-si không ngờ nhứt. Người ấy tuy ăn mặc đồ thường nhưng rất dễ nhận ra là một nhà tư hành trong thiên-chùa giáo. Và lại mời vào, ông ta nói thật ngay: - Chào đại sư, tôi từ giả nước Pháp đặng qua coi ngõ công việc bên Thụy sĩ, và tôi ghé lại đây để nhờ đại sư ban phép lành cho. - Tôi mà ban phép lành à? Gì vậy? - Phải, tôi đã hồi đầu mà bỏ cả sự làm lễ ngày xưa. Tôi đã công nhận cái chân lý mà đại sư là giáo chủ. - Giáo chủ gì? - Giáo chủ như chúa Giê-đu. Hôm nay tôi hồi đầu trở lại theo cái đạo của phái Thiên chúa đầu tiên. - Tôi không tin các nhà đạo sư mà cũng không tin các sự lễ lễ nào hết. Đối với tôi cái đạo tương lai là một đạo không có những lễ lễ. - Chính cái đạo của chúa Giê-đu à? Thế, Chúa Giê-đu cũng vậy. Ngài không hề nhận có các đạo sư. Ngài đi đi đạo sư và những người buôn bán ra ngoài đến thành. - Nhưng khi hồi ông bảo rằng ông qua Thụy-si để chăm nom công việc đạo, thế thì ông không còn là đạo sư của thiên chúa giáo chớ gì? - Tôi cũng còn làm đạo sư, mà cũng không. Nghĩa là tôi hiện theo đạo Thiên chúa cả, không tin có phép xang tội, phép tha tội và lễ tạ luyến tội. - Như vậy thì ông còn dân mình vào cái vòng eo hẹp của tôn giáo làm gì chớ? - Thưa đại sư, tôi coi đại sư cũng như một chức viên trong hội thành-Cai đạo của đại sư là đạo chọn thật cái đạo mà chỉ có những người có nào lớn, nhưng người có linh hồn sáng suốt thông hiểu được khoa học và tự trị, mới có thể nhận được. Nhưng trong khi chờ đợi cái đạo tinh sạch hoàn toàn ấy, người ta cần phải có cái gì để tiêu diệt ra ngoài hình thức. - Tôi nhận các bài diễn-thuyết của

tôi mà có thể biết rằng người nào mà trong khi suy xét tỏ ra quá quyết đoán thì là người đời bấy nhiêu, vì trong các sự lý ở đời nếu đem ra xét kỹ thì không thể lấy gì làm chắc chắn được. Trong lúc hai người đàm luận với nhau thì năng Minh-tinh vừa ở ngoài bước vào. Ông cố đạo này là cha La-phát thế trước kia là thầy giáo-tôi của năng Minh-tinh. Ngày nay tuy đã sáu năm cách biệt nhưng năng trông qua thì cũng nhận ngay ra được. Ông cố đạo vừa đứng dậy vồn chào năng một cách cung kính: - Thưa thầy-thưa - quên... quên... thầy, chính thầy đó, chính tôi đây chớ không ai đả lợ. Ngày nay tôi đã nhậo cái đạo của phư-quần-bà. Nhưng trong đám đạo sĩ mà được khoa thiên văn sớ đố, mà tin tôi không phải là đạo nhứt đản. (Sđ tiếp)

